

Naše vesnice

SVĚRADICE

Vážení občané,

dovolte mi, abych Vás seznámil s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se sešlo 27. 10. 2004 na 13. veřejném zasedání.

Zastupitelé schválili čerpání finančního rozpočtu obce Svěradice k 30. 9. 2004. Dále bylo schváleno rozpočtové opatření (změna rozpočtu) č. 2 a čtyřčlenná inventarizační komise majetku obce.

Letos se poprvé podílíme poskytnutím finančního příspěvku Plzeňskému kraji na dopravní obslužnost ve výši 14400,- Kč.

Firma ROSA Computer z Horažďovic byla vybrána jako dodavatel počítačové techniky pro naši obec.

Ze Státního fondu životního prostředí byla Svazku obcí Radina zaslána poslední finanční částka ve výši 1,784.000,- Kč na plynofikaci obcí. Tímto byla celá akce vyhodnocena a ukončena.

V Mateřské škole a areálu fotbalového hřiště proběhla každoroční revize dětských prolézaček.

Do opravy jsme zaslali dvě čerpadla z 5. a 6. vrtu vody.

Firma Silba provedla opravu obecních komunikací.

Zrekonstruováno je také dámské sociální zařízení v místním pohostinství.

Společnost AQUAŠUMA V A, provozovatel našeho veřejného vodovodu, provedla pravidelný odběr pitné vody, voda je bezzávadná, bez bakterií.

Voleb do Senátu Parlamentu ČR a Krajského zastupitelstva proběhlo v naší obci s malou účastí, volilo 30,96 % občanů.

Chtěl bych upozornit vlastníky lesů, aby si na Městském úřadu, odboru životního prostředí vyzvedli u ing. Kadlece plán hospodaření v lesích na rok 2004 - 2013.

V sobotu 9. října jsme v naší obci přivítali 22 potomků amerických vystěhovalců. Blíže je o této akci článek na jiné straně. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na této významné akci pro naši obec podíleli.

V letošním roce pořádá Obecní úřad Svěradice opět tradiční silvestrovskou zábavu. Zájemci si mohou od 15. 11. 2004 zakoupit místenky v kanceláři Obecního úřadu.

Na závěr Vás zvou na poslední zasedání zastupitelstva v letošním roce a to 8. 12. v 19.00 hodin. Hlavními body budou finanční rozpočet obce na příští rok, zvýšení poplatku za odpad a schválení územního plánu.

Vladimír Smitka, starosta

Poděkování z Ameriky

Jak prožívali členové skupiny potomků našich rodáků z USA svoji návštěvu ve Svěradicích a jaké dojmy si z tohoto setkání odvezli? Mnoho jich svoje dojmy vyjadřuje v dopisech nebo v meilech, které do Svěradic posílají. Dva z nich našim občanům tlumočíme. První je od rodiny Duda, druhý od paní Lois Smisek Owen, která zde byla s manželem a se svými dvěma syny a dcerou s manželem.

Vážený pane starosto a občané Svěradic. Dobrý den.

Právě jsme se vrátili z krásného zájezdu, kdy jsme navštívili mnoho velkoměst Evropy. Všude bylo hezky, ale nejkrásnější den byl ve Svěradicích. Naše přijetí bylo neuvěřitelné, od momentu příjezdu, až do našeho rozloučení. Vypadalo to, jako kdyby všichni občané přispěli k přípravě tohoto dne, včetně rozkošných dětí ve školce. Výstava byla nádherná, brožurky a Pamětní listy daly jistě hodně práce, jídlo bylo velice chutné a tanec s muzikou velice zábavný. Prohlídka vesnice pro nás mnoho znamenala. Opravdu jsme byli neuvěřitelně překvapeni, co vše jste pro nás udělali, abychom se cítili vítáni jako doma.

Mnohokrát děkuji !

Bernie a Judy Duda

Vážený pane starosto !

Celá moje rodina Owen nikdy nezapomene na naši návštěvu Svěradic, rodiště Josefa a Anny Smisek. Ani Vám nemohu popsat co naše návštěva a setkání s místními občany pro nás znamenalo. Vše co jste pro nás udělali, včetně večere a tance je pro nás nezapomenutelné.

Děkuji Vám a zastupitelstvu za to, co jste pro nás připravili. Přeji Vám vše nejlepší.

Lois Smisek Owen

NAŠI JUBILANTI

V měsících prosinci, lednu a únoru oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví a pohody do dalších let!

Prosinec

Brejchová Jaroslava	4. prosince	66 let	Smíšek František	25. prosince	78 let
Červený Josef	5. prosince	74 let	Pavlovec Josef	26. prosince	77 let
Průchová Helena	7. prosince	74 let	Větrovcová Božena	27. prosince	83 let
Korbelová Miluše	14. prosince	77 let	Červená Otýlie	28. prosince	76 let
Brožová Marie	14. prosince	61 let	Štěch Jaroslav	29. prosince	63 let
Langrová Libuše	21. prosince	69 let			

Leden

Šilhánová Anna	2. ledna	84 let	Hájek Emil	18. ledna	68 let
Vojtová Marie	15. ledna	100 let	Kába Bohuslav	28. ledna	62 let
Opalecká Božena	16. ledna	68 let			

Únor

Korbel Karel	4. února	72 let	Červená Růžena	22. února	64 let
Zdeněk Karel	6. února	64 let	Langer Václav	24. února	72 let
Brouček Karel	7. února	74 let	Šulc Václav	25. února	61 let
Löffelmannová Marie	12. února	60 let	Lepičová Zdeňka	26. února	73 let

jka

Stoletá paní Vojtová – Gratulujeme !!!

15. ledna 2005 oslaví paní Marie VOJTOVÁ ze Svěradic čp. 49 neuvěřitelné sté narozeniny.

V loňském a letošním roce jsme v novinách Naše vesnice – Svěradice, uveřejnili rozhovory a vzpomínky s přáním, abyste se v plné svěžesti dožila sta let.

Naše společné přání se stalo skutečností.

Vážená a milá paní Vojtová!

Zastupitelstvo obce Svěradice a všichni občané, přátelé a známí, Vám k tomuto významnému životnímu jubileu přejí mnoho duševní a fyzické pohody, zdraví a spokojenost.

Bděte !

V neděli 21. listopadu skončil slavností Krista krále církevní rok. Začal nový církevní rok a 28. listopadu je už první neděle adventní. Každý nový začátek je spojen s novou nadějí. Adventní doba je přípravou na velkou událost. V evangeliu, které popisuje události vánoční noci, oznamuje anděl pastýřům: *Nebojte se, neboť Vám zvěstují velikou radost, která bude pro všechny lidi: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel Kristus Pán. (Lk 2,10,11)* Církev, to jest všichni, kdo jsou pokřtěni, se připravuje nejen na Vánoce, narozeniny našeho Pána, ale především obrací pohled do budoucnosti, na jeho opětovný příchod.

"Tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe (Mk 13,26-27). A evangelium pokračuje: "Tento den a tuto hodinu nezná nikdo, ani andělé v nebi, nýbrž jen Otec. Bděte tedy, neboť nevíte, kdy ten čas nastane" (Mk 13,32-37).

Co znamená bdít? Bdít znamená především probudit se a pak vydržet uprostřed tohoto světa, který za životní hodnoty pokládá jen to, co má na tomto světě. Proto prosíme: Ukaž nám, Pane, správnou cestu tímto proměnlivým a pomíjejícím světem a zaměř náš pohled k tomu, co nepomijí, abychom hledali a jednou našli Tvoje království. (Volně zkráceno podle článku: Bděte, časop. Světlo 48/2004).

maš

Přehled kulturních a společenských akcí – zima 2004/2005

5. prosince - Pochůzka sv. Mikuláše, anděla a čertů
10. prosince - Lom Slatina - závěr roku v Hospodě u Turků
18. prosince - Taneční zábava od 20 hodin, hraje Parkán
19. prosince - Vánoční koncert Volného sdružení muzikantů a zpěváků z Horažďovic, začátek v 15 hodin
25. prosince - Myslivecký ples, hraje Experiment, zvěřinová tombola, začátek ve 20 hodin
27. prosince - 7. ročník Vánočního turnaje ve stolním tenise, dvouhry, čtyřhry, začátek ve 13 hodin, pořadatel p. Šímanovský a ObÚ Svěradice
29. prosince - Vánoční posezení Svazu žen v 18 hodin
31. prosince - Silvestrovská veselice, hraje Orchidea, začátek ve 20 hodin, předprodej místenek u pí Kalabzové, pořádá ObÚ Svěradice
1. ledna - 17. ročník Novoročního pochodu (s občerstvením ve Slatině), pořádá ObÚ a FK Svěradice
8. ledna - Tříkrálová pochůzka, pořádá Charita Horažďovice pod vedením Mgr. Šulcové
22. ledna - Ples Sboru dobrovolných hasičů, tombola, zač. ve 20 hodin, hraje Safír
5. února - Tradiční Staročeský masopustní průvod zakončený masopustním posezením v Hospodě u Turků, zač. ve 14 hodin
19. února - Sportovní ples s bohatou tombolou, zač. ve 20 hodin, hraje Orchidea
leden - únor - V budově obecního úřadu je v pondělí až pátek v době od 8.00 hod. do 13 hodin k shlédnutí výstava o svěradických vystěhovalcích a jejich osudech v Americe. Výstavu doplňují obrazy „Praha v proměnách“ od Josefa Fencla, z nichž je možné některé si koupit.

jsm

POZNÁMKA

Je to zvláštní. Člověk chodí do krámu, na výbor, do hospody, za kamarády (kamarádkami) a málo si uvědomuje, jak se okolí mění. Tu se vymění okno, upraví štít, přistaví přístřešek pro ovečky, oplotí kus políče.

Tradičně se občané zapojují do sezónních úklidů veřejných prostor (za to díky hlavně organizátorkám akcí) **ženám**, které nejsou aktivní jenom v tomto činnosti, ale i v práci s dětmi, přípravami tradičních jarních, podzimních a předvánočních podniků, ale i organizováním společenských setkání v místním sále.

Zpátky! Žijeme v obci, která je pro nás, pro obyvatele okolí, ba i projíždějící nezaujaté osoby jakýmsi symbolem, znakem, čímsi zafixovaným v podvědomí. Tvar osídlení, zemědělská činnost, skupinky diskutujících občanek, nezřídka občanů. (Leccos se tam vyřeší. Nezaujatě by se dalo říct: ti chtějí získat titul "krásná, hezká, líbezná" obec, zkrátka k pohledání.

Pravdou je, že každý z nás má jiné oko, jiný pohled, jiný názor. Vdolky-holky, holky-vdolky je to tak.

Kultivovaný svět si našel pro utváření svého prostředí v tom nejutilitárnějším smyslu jakýsi model, který se snaží pocity individuí skloubit s možnostmi všeobecně přijatelnými.

Nejde samozřejmě o novou unifikaci nebo kolektivizaci obce, ale vytváření prognóz, předpokladů řešení, usměrňování záměrů podle obecného místního citu. Jenom tak budeme mít možnost přežívat v osobním pocitu, že kdosi za nás už rozhodl v náš neprospěch.

Asi jsem neřekl, co jsem říct chtěl. Možná by bylo rozumné obnovit funkci "**stavební komise**", která v obci léta fungovala, usměrňovala veškerou stavební činnost, aniž by bylo nutno "**žádat o svolení**" příslušný stavební úřad. (Samozřejmě v rámci svých pravomocí.)

Je na zastupitelstvu obce, zda tuto službu pro občany zřídí.

mot

17. listopad 2004 - 15 let po sametové revoluci

Tak, je to už patnáct let od tohoto památného data, co jsme s napětím sledovali vývoj událostí v Praze. Kladli jsme si tenkrát otázky: Co bude dál? Zasáhne armáda? Stalo se ale něco, v co již nikdo z naší generace nedoufal. Padl režim, který předpovídal svoje trvání na věčné časy a ještě navíc padl zcela bez většího krveprolití. Učila jsem tehdy na Základní škole v Horažďovicích. Vedení školy, jak jinak než stranické, svolalo 19. listopadu 1989 pedagogický sbor a seznamovalo nás s událostmi v Praze. Byla nám předložena k podpisu petice proti postupu studentů a měla být odeslána s. Jakešovi. Přihlásila jsem se a řekla, že si nepřěji, aby moje jméno bylo uvedeno na listině, s jejímž obsahem nesouhlasím. Ihned mě napadl jeden kolega, člen KSČ, jak mohu schvalovat postup studentů, který je jasně protisocialistický. Řekla jsem, že žádný protisocialistický postup nevidím a kdyby studenty někdo poslouchal a řešil jejich problémy, nemuselo k tomu, co se děje vůbec dojít. Druhý den mi další kolega, člen KSČ, přišel potají sdělit, že moji osobu projednával stranický výbor, že mi chtějí odebrat klíče od sborovny a další "postup" jsem si již dovedla představit. Tak plynuly dny, během kterých se opět ukazovaly charaktery. Těch, kteří se báli projevit i těch, kteří za mnou potají chodili a říkali, že se mnou souhlasí, ale nemohou nic dělat. Pak už šly události jedna za druhou. Mnohatisícová shromáždění v Praze, vznik Občanského fóra a zvolení Václava Havla prezidentem. Přítomnost a budoucnost se jevila tak krásná. Režim postavený na lži padl, pravda zvítězila a před námi konečně svoboda a otevřený celý svět. Ten nás také obdivoval a všude se ozývalo - sametová revoluce. Byla jsem hrdá, že žiji v národě, který dokázal změnit čtyřicetiletý fyzický i duchovní útlak bez krveprolití. A nastaly všední dny. Jak pro novou vládu, tak pro nás. Všichni jsme byli plni nadšení a většinou jsme ani nevěděli a dodnes nevíme, co s náhle nabytou svobodou.

Co vidíme dnes po patnácti letech kolem sebe? Můžeme mluvit a dělat si co chceme, můžeme cestovat, máme-li na to, můžeme svobodně vyznávat svoji víru. Je to dost nebo málo? Dost by to bylo v tom případě, kdybychom žili ve státě, kde zlo je přesně pojmenováno a potrestáno. A že tomu tak není všichni víme. Krádeže, podplácení, vraždy, loupeže, zpronevěry státních prostředků atd., k tomu všemu pomalé postupy soudů, upadající zájem občanů o veřejné dění, ztráta důvěry v politiky, jedním slovem všeobecná morální devastace. Kde se stala chyba a kdo má z tohoto stavu největší radost? Začnu odpovědí od druhé části otázky. Největší radost z toho mají komunisté, tj. ti, kteří nás čtyřicet let drželi v kleci, věznili, týrali a zabíjeli pro svoje ideály inteligenci, duchovní i obyčejné sedláky, příslušníky svého národa. Přísluhovači režimu, který se čtyřicet let cílevědomě snažil vymýtit Boha z paměti lidí, teď ukazují na morální stav současné společnosti, jako by to nebyla jejich zásluha. Nerespektování autorit, počínaje rodičovskou a konče tou nejvyšší je bohužel denní skutečností. Svobodu si mnozí lidé nepředstavují jako svobodné rozhodnutí pro dodržování řádu, který je dobrý, ale jako stav, kdy vše je dovoleno a já jsem ten, kdo všechno určuje. A co je opakem řádu? : "Neřád ". A kde se stala chyba? Právě po "sametové revoluci". Její sametovost neměla být sametová právě k pojmenování věcí pravými jmény. Komunistická strana byla zločinecká strana a jako taková měla být postavena mimo zákon. Sice by se nezabránilo převlékání kabátů, které hromadně nastalo, ale ve vědomí národa by nezůstala křivda a pocit, že žijeme v bezprávním státě, kde nebyl, alespoň morálně, odsouzen zločin. Osobně znám několik nyní vysoce postavených lidí, kteří se ze zarytých komunistů během velmi krátké doby přeměnili na velké kapitalisty. Vždyť měli jedinečnou příležitost. Byli všude na významných místech, měli kontakty a informace a stačilo jen změnit plášť. A ti, kteří zůstali věrní své straně? Jsou lepší a zásadovější než ti, kdo se převlékli? Prý zmoudřeli, prý se poučili a opět jim prý jde především o člověka. Ztratili snad paměť? Nebo nemají svědomí? Každý normální a slušný člověk, v případě, že udělá chybu nebo někomu ublíží se alespoň omluví. Komunisté se nejen nikomu neomluvili, ale jsou tak nestydatí, že se všude drze roztahují, jako když si myslí, že jsme jako oni a předstíráme ztrátu paměti. Zákon jim to bohužel umožňuje a čtyřicet let pěstovaná stranická disciplína se teď hodí. Nenechme se mýlit. Jedná se o stejnou stranu, stejně rafinovanou, která zneužívá důvěřivosti prostých lidí a trpělivě čeká, až opět přijde její čas. Zdá se, že se ten čas přibližuje. V popularitě je KSČM u národa na čestném druhém místě. Člověk opravdu neví, jestli se má zoufale smát nebo plakat. Slyšela jsem výpovědi lidí, kteří byli několik desítek let vězněni a mučeni komunistickým režimem. Nemají v srdci nenávist, pouze jim vadí, že zločin nebyl nazván zločinem. Co můžeme tedy dělat? Když už pro nic jiného, tak alespoň z úcty k těm, které komunisti týrali, připravili o desítky let života s rodinami a tisíce jich umučili, nebudme lhostejně zalezlí ve svých doupatech, nenadávejme jen u piva a televize, nenechme se otrávit stavem politiků a politiky, protože maskovaní soudruzi právě na tohle čekají. Přemýšlejme a hledejme pravdu, tam kde skutečně je. Nedělám si patent na rozum ani na posuzování dějin, ale věřím, že jsem alespoň vyslovila názor mnoha poctivých lidí v naší obci i v celém národě.

FOTOKRONIKA

Návštěva 22 potomků amerických rodáků rodu Kovařík
ve Svěradicích dne 9. října 2004

Mnoho občanů přišlo na svěradickou návěs
přivítat potomky amerických rodáků

Pomník padlých v I.světové válce
- mezi jmény jsou i členové rodu Kovařík

Starosta obce Vladimír Smitka vítá Američany

Výprava Američanů s doprovodem
před Kulturním domem

Tradiční uvítání chlebem a solí děvčaty v prácheňských krojích

Výstava Vítejte doma - dokumenty doprovázejí obrazy Prahy od akad. malíře Josefa Fencla

Diana Kovarik prohlíží výstavu svých předků

Pěvecký sbor Prácheň z Horažďovic zazpíval hymny a národní písničky

Učitelka Nad'a Kučerová s dětmi vítá americkou výpravu v Mateřské škole ve Svěradicích

Hasiči pokládají věnec u Pomníku prezidentů a americké armády

U pomníku Prezidentů T. G. Masaryka, Dr. E. Beneše a americké armády

Američané se podívali i na fotbalové utkání

Bratři Bernard a John Duda s Vendulou Šimanovskou rozenou Dudovou

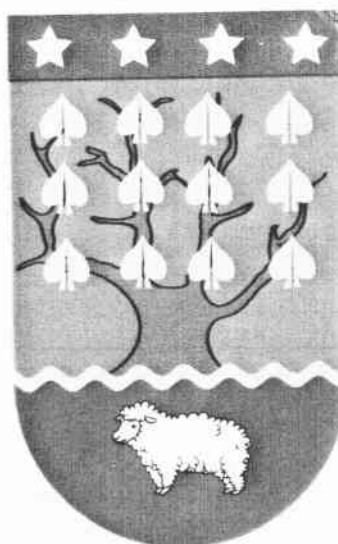
Ing. R. Nejedlík s manželkou předávají pamětní klíč
od chalupy čp. 33 Eugenu a Charlesu Kovarikovi

Slavnostní prapor Obce Svěradice
s pamětní deskou amerických dárců

Lois Smisek Owen, E. J. Kovarik a Bernard Duda
předávají slavnostní prapor

ZNAK
rodu Kovarik
Základem je
znak cechu pastýřů
(ovečka a strom)
a atributy převzaté
ze znaku
Obce Svěradice
(červeno-zelený štít
a zlatá slovanská
vlnice a lipové listy)
Stříbrné hvězdy
v modrém poli =
4 rody Kovarik v USA

Děti si s Američany zatančily

Svěradické ženy darovaly Američanům
koláče a „hnetynky“

Několik postřehů z návštěvy potomků svéradických rodáků z USA ve Svěradicích 9.října 2004

Nejdříve snad něco málo na úvod.

Když jsem byl požádán o napsání příspěvků na téma „návštěva Američanů“, musel jsem to bohužel odmítnout. Důvod byl prostý - nerad píši o něčem, co v přípravách probíhalo již mnoho měsíců dříve a o čem vím pouze z malé části. Ale neodmítl jsem napsat svoje postřehy ze setkání s těmito lidmi v sobotu 9. října. A nebylo jich málo. Takže do toho.

Postřeh první – příjezd a uvítání

Myslím si, že nikdo nečekal tolik lidí, kolik jich přišlo přivítat potomky svéradických rodáků z Ameriky (ať už z opravdového zájmu, nebo pouze z pouhé zvědavosti), a tak to zřejmě překvapilo nejen je, ale asi i samotné organizátory akce. Proto bylo snadno pochopitelné i dojetí, které bylo na řadě Američanů vidět, nebo k němuž se později přiznali.

Postřeh druhý – co o nich a o světě víme

Moc se „libila“, ale i trochu překvapila poznámka jednoho z našich obyvatel při příjezdu autobusu s Američany. Když autobus přijel, zhodnotil si asi jeho technickou úroveň a konstatoval, že pokud tímto autobusem přijeli „až z Ameriky“, tak to muselo trvat „více než dva dny“ ...

Postřeh třetí – pro Američany překvapivé chování?

Myslím si, že Američané jsou často zvyklí na to, že po nich, jako po příslušnících bohaté země lidé většinou „něco“ chtějí. Nebudu rozvádět co všechno to bývá, nebo může být. Ve Svěradicích tomu tentokrát snad bylo jinak - alespoň žádné takové pokusy jsem nepostřehl. Naopak, Svěradice byly ty, které Američanům něco nabídly i daly. Posloužilo to v očích Američanů jistě ke cti Svěradic.

Postřeh čtvrtý – Svěradice mohou být na své krajany hrdé

Mluvil jsem s řadou z nich a od některých mám i jejich vizitky. Myslím si, že většina těchto našich krajanů díky svému úsilí a nadání dosáhla v Americe vysokých až velmi vysokých a odpovědných postů, a to nejen pan generál Joseph W. Kovarik, který se pro nemoc návštěvy neúčastnil. Byli mezi nimi významní představitelé amerického průmyslu, bank a podobně. Ale co bylo podstatné - nikdo z nich přes jejich postavení, a jistě i jmění, nedělal hogo-fogo. Jaký to rozdíl proti některým našim obdobným „představitelům“ ...

Postřeh pátý – jiná země, jiný mrav – alespoň u našich krajanů

Nejsem přesvědčen o tom, že většina Američanů se před jídlem pomodlí. O to víc jsem hodnotil to, že tento zvyk někde v Americe zůstal - a také u našich krajanů ...

Postřeh šestý – koláče

Koláče byly, jak to obvykle ve Svěradicích bývá, výborné. Svěradické „pekařky“ koláčů opět nezklamaly a patří jim za to velký dík. „Koláče“ bylo také jediné české slovo, které všichni Američané dokonce i správně vyslovovali. Škoda, že jen toto ...

Postřeh sedmý – jeden z domů jejich předků - čp.33

Dům se jim určitě líbil, a také jeho atmosféra. Ti z nich, kteří se nedostali dovnitř „v prvním kole“ požádali si o „druhé kolo“. Manželka pana Eugena J. Kovarika paní Diana, která byla z cesty moc unavená, v něm dokonce skoro dvě hodiny setrvala. Redaktorka deníku Dnes to ve svém článku o návštěvě sice trochu popletla (čp. 33 není ta historická „pastouška“, ale „pouze“ rodný dům Josefa Kovarika narozeného zde v r. 1827, který byl prapředkem Eugena a Charlese Kovarika, ale jinak článek vystihoval skutečnost.

Postřeh osmý – pomník v parku

Nemnoho obcí v České republice se může pochlubit pomníčkem T. G. Masaryka a Dr. E. Beneše, který přečkal padesátá léta i období normalizace po r. 1968. Pomníčkem, který byl symbolem opravdu jiných, než v těchto obdobích prosazovaných myšlenek - a to i některými tehdejšími představiteli obce. Američané to velmi ocenili.

Postřeh devátý – bezprostřednost a vztah k dětem

Ten kdo zažil večer s Američany v šále KD, jistě ocenil jejich bezprostřednost, vztah k dětem a vůbec hezkou a přátelskou atmosféru. Ptáčci, v provedení Jennifer a Elizabeth, byli prostě kouzelní.

Postřeh desátý – hodnocení akce obyvateli Svěradic

Sám bohužel pracuji ve funkci, kdy vím, že ať se budu snažit sebevíc, stejně se všem nezavděčím. Tak i tato akce byla, je a bude hodnocena různými lidmi ve vesnici různě. Ale tak to už bývá. Nedávno jsem elektronickou poštou (email) dostal také jedno „zhodnocení“ - z Ameriky. Potěšilo mne. Napsala ho Jennifer, jedna z potomků svéradických rodáků. Psala, že návštěva Svěradic byla pro ně nejsvětlejším bodem jejich cesty a to přestože potom navštívili Prahu a Vídeň. Takže i proto mohu optimisticky říct, že tato akce Svěradicím neškodila ani v našem okolí, ani v povědomí našich krajanů v Americe, ale naopak. A za to patří všem organizátorům tohoto setkání i můj dík.

Cesta Amerikou a návštěva patnácti národních parků. (10)

Projeli jsme Údolím smrti a překročili jsme hranice státu Nevada. Krajina se moc nezměnila, pořád jsme jeli neútešnou písečnou plání.

Začínala písečná bouře. Vítr zesílil, zhoršila se viditelnost. Ve vzduchu vířily drobkové částičky písku. A protože jsme se blížili k Las Vegas, usoudili jsme, že nejlepší asi bude uchýlit se do motelu. Podle prospektů jsme si našli motel a protože venku bylo nepříjemno, strávili jsme odpoledne sledováním televize.

Prostudováním mapy jsme zjistili, že do středu města, na tak zvaný „The Strip“, kde je většina kasín, heren a atrakcí, to máme celkem blízko. Zhruba tak jeden kilometr po ulici, kde je náš motel, pak zabočit doleva a jsme tam. To přece snadno ujdeme pěšky!!

Ráno ještě foukal vítr, ale to nám nevadilo. Vzduch už byl o hodně čistší a tak jsme vyrazili za zábavou. A jdeme... Po naší levé straně byly železniční koleje, ohraničené vysokým drátěným plotem a tak jsme nikde nemohli odbočit doleva. A tak jdeme a jdeme – ušli jsme téměř tři kilometry, než jsem se dostali k nadzemní křižovatce a podařilo se nám přejít na druhou stranu železničních kolejí. Pak jsme se museli ještě vrátit kus cesty zpět do středu města, kde začalo být živo. Ale na ulicích zase tak moc živo nebylo. Sice všude blikaly a svítily neonové reklamy, ale lidé se tam moc neprocházeli. Veškerá zábava a dění se odehrává ve velkých budovách – palácích. A že jich tam je! Jeden vedle druhého! A nabízejí vše – od všech možných hazardních her, přes sledování koňských dostihů a míčových her na obrovských televizních obrazovkách až po ubytování a služby s ubytováním spojené.

Nevěděli jsme na co se dívat dřív. Zda na to, jak unuděné starší dámy házejí neustále mince do hracích automatů, či jak osamělí muži prohrávají dolary u karetních stolů, u kterých rozdávaly karty zručné krupiéry, či jak se přemísťují žetony u ruletových stolů. Zase tak moc živo v těch hernách nebylo. I Las Vegas pociťuje úbytek návštěvníků.

Tak jsme si dali oběd, pár Marquerit, prošli jsme pár heren a vrátili se zase pěšky do motelu.

Podařilo se nám prohrát 3 dolary, takže naše ztráty nás tolik nebolely.

Druhý den ráno jsme vyjeli brzy a zastavili jsme se v Národním parku Grand Canyon v Arizoně. Auto jsme nechali na parkovišti a na obhlídku kaňonu jsme používali autobus pro návštěvníky. Autobusy jezdí v rozmezí 15 minut pomalu podél kaňonu, zastaví na různých vyhlídkových místech, je možné kdekoliv vystoupit, projít se, porozhlédnout, pak nastoupit do dalšího autobusu a pokračovat dál.

Grand Canyon je považován za největší strž světa. Byl vytvořen řekou Colorádo, která po miliony let odnášela hlínu, vápenec a pískovec do Tichého oceánu a tím vytvářela hlubší a širší strž.

Grand Canyon je skutečně ohromný – je 446 km dlouhý, místy až 1800 metrů hluboký a v nejširším místě 29 km široký. Z žádného místa jej nejde přehlédnout celý. Řeka Colorádo, která kaňonem protéká, se shora jeví jako úzká hnědáva stužka. Je možné dojít na dno kaňonu, projet kus řeky Colorádo na nafukovacích člunech a obdivovat tento div přírody zespoda. Při západu slunce hrají stěny kaňonu všemi barvami.

Navštívili jsme také muzeum indiánské kultury a prohlédli si různé oblečení, příkrývky a nádobí. Hodně věcí denní potřeby bylo ozdobeno drobnými korálky a nepřekvapilo by mě,

kdyby některé z těchto korálků byly české – z Jablonce nad Nisou.

Ubytovali jsme se v Desert View kempu, večer jsme si udělali ohýnek. Byla studená noc, ráno byl mrazík. Rychle jsme spakovali a opustili tento div světa a Arizonu. Pokračovali jsme do státu Utah a do dalšího parku – Zion parku.

VOLBY VE SVĚRADICÍCH – SENÁT A KRAJ

Počet zapsaných voličů: 281 **volilo:** 87 voličů (30,96 %)

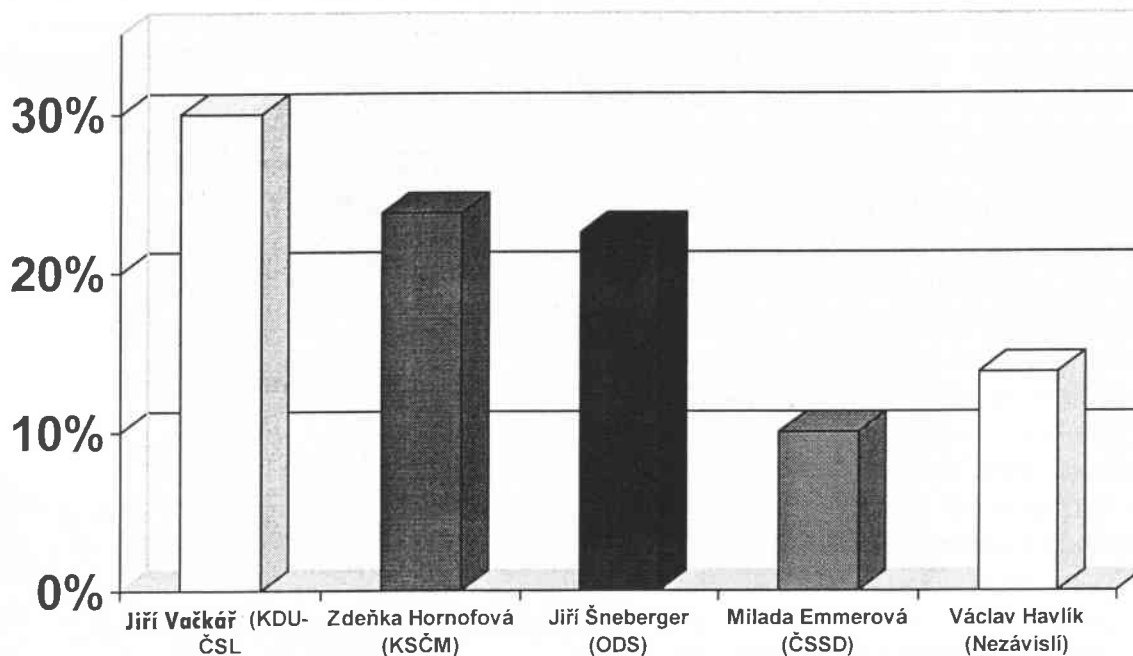
Volby do senátu: Odevzdáno 80 platných hlasů

Jiří Vačkář (KDU-ČSL)	24 hlasů	30,00 %
Jiří Šneberger (ODS)	18 hlasů	22,50 %
Zdeňka Hornořová (KSČM)	19 hlasů	23,75 %
Milada Emmerová (ČSSD)	8 hlasů	10,00 %
Václav Havlík (Nezávislí)	11 hlasů	13,75 %

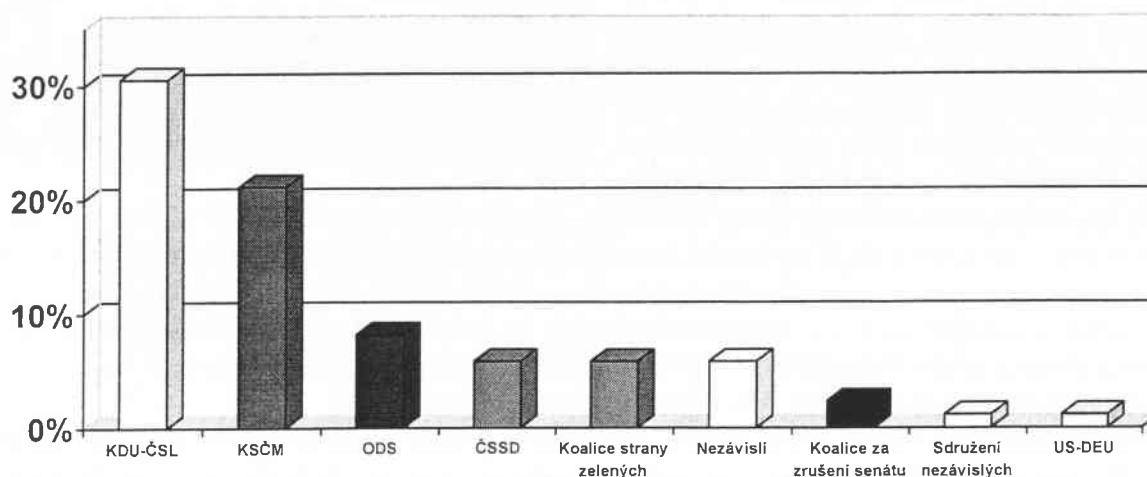
Volby do Plzeňského kraje: Odevzdáno 85 platných hlasů, tj. 30,25 %

1. KDU – ČSL	26 hlasů	30,59 %
2. KSČM	20 hlasů	23,53 %
3. ODS	18 hlasů	21,18 %
4. ČSSD	7 hlasů	8,23 %
5.- 6. Koalice strany zelených	5 hlasů	5,88 %
5.- 6. Nezávislí	5 hlasů	5,88 %
7. Koalice za zrušení senátu	2 hlasy	2,35 %
8 - 9. Sdružení nezávislých	1 hlas	1,18 %
8.- 9. Unie svobody - DEU	1 hlas	1,18 %

Volby do senátu 2004 - Plzeň-jih

Volby do zastupitelstva Plzeňského kraje

Rozhovor s farmářem Petrem Bednarikem

Středa dopoledne 17. listopadu. Konečně, po každodenním kolotoči polních prací si pan Bednarik, 34letý zemědělský podnikatel z Horažďovic, našel trochu času na slibovaný rozhovor. Sešli jsme se v kanceláři jeho zemědělského areálu, který v části budov bývalého Sportu v Horažďovicích buduje (garáže, dílny, sklady).

- *Pane Bednariku, dnes vcelku úspěšně podnikáte v zemědělství, vy přece ale zemědělský původ nemáte. Mohl byste mi říci o sobě pár slov?*

Ano, máte pravdu, já jsem se vyučil elektromechanikem pro stroje a zařízení a po vyučení jsem pracoval v depu ČSD v Klatovech. Když jsem v roce 1991 přišel z vojny, bylo nám sděleno, že „dráhy“ nás budou propouštět. Nabídli mi sice, že si mohu udělat potřebný kurz a mohl jsem zůstat pracovat jako strojvedoucí, průvodčí a pod. To jsem nechtěl, a tak mě, již jako nezaměstnanému, byla Úřadem práce v Klatovech nabídnuta rekvalifikace - svářečský kurz. Šel jsem pak pracovat na Správu a údržbu silnic. Mezitím mému dědovi vrátili v Horažďovicích asi půlhektarové pole, pak jsme si pronajali další a koupili starého Zetora-supra - a to byl začátek. Pak jsem se dozvěděl, že Škrobárna Lyckheby Amylex dala nabídku k pronajmutí aplikační cisterny na vyvážení hlízových šťáv. Z tohoto důvodu jsem požádal o úvěr, koupil traktor Zetor 160 a začal podnikat.

- *Hlízové šťávy vyvážíte dodnes, a to byl asi počátek toho, že se z vás stal zemědělský podnikatel, či jak se říká farmář. Je tomu tak?*

Ano je. Tyto hlízové šťávy mají vysoké hnojivé účinky, a tak když jsem je na ta pole začal vozit (ve špičce vozím denně až 100 cisteren), rozhodl jsem se že bych mohl pozemky i obdělávat a sklízet. Postupně jsem si pozemky začal pronajímal a dnes obhospodařuji celkem 420 ha, z toho je již 6 ha vlastních. Konkrétně ve Svěradicích mám od firmy Farms Svěradice a.s. pronajato okolo 200 ha.

- *Vím, že vlastně děláte jen rostlinnou výrobu a to bez hnojení chlévskou mrvou. Přitom plodiny, které pěstujete jsou velice pěkné. Můžete mi říci jakou organizaci osevu máte a jaké výnosy jste letos dosáhl?*

Bezesporně že hlízové šťávy, které na pozemky aplikuji, mají vysoký hnojivý účinek a kromě toho okolo 70 ha neosévám, jsou to tzv. „klidové pozemky“, které jen diskuji (letos se osévaly zeleným hnojením). Kdysi se tomu říkalo úhor. Tím dochází k regeneraci úrodnosti. Seji cca 200 ha obilovin, 95 ha řepky a sázím 55 ha brambor. Samozřejmě, že výnosy jsou závislé především na počasí. Po loňském suchu bylo letos počasí velice příznivé a odpovídají tomu i výnosy – obiloviny 6,7 t/ha (z toho pšenice 8 t/ha), řepka 3,5 t/ha a brambory 35 t/ha při škrobnatosti 20%.

- *Pokud se týká brambor, uplatňujete novou technologii. Můžete nám o tom říci něco bližšího?*

Ano, provádíme tzv. separaci či odkameňování, které mi provádí firma Služby Toman z Jižních Čech. Profil celého řádku je speciálním pluhem naorán, poté je zemina pomocí vytrásacích strojů zbavena kamenů, takže vlastní sklizeň již provádíme kombajnem bez lidské obsluhy.

- *Vy ale máte již i své vlastní stroje.*

Ano, mám traktor Z-160, dva traktory New Holland, obilní kombajn stejné značky, kombajn na brambory, nákladní auta a potřebné nářadí. Stroje jsou ale strašně drahé, vezměte na příklad cenu onoho obilního kombajnu, jen ten stál 6 milionů Kč. Bez úvěrů se zemědělci neobejdou.

- *Záleží ale také hlavně na lidech, jak se o tyto stroje starají a jak s nimi zachází. Vy jste v tomto směru spokojen?*

Ano, v mé farmě pracují já s manželkou, která se stará o účetnictví a mám tři stálé zaměstnance. Musím říci velice dobré. V tomto směru mohu říci, že jsme „rodinná farma“, protože oni jdou pracovat tam kde já potřebuji, na stroje či do dílny, a to bez ohledu zda je všední den, svátek, nebo den či noc. Myslím, že v tomto směru jsou i podle toho finančně ocenění a spokojeni.

- *Pane Bednariku, co si Vy myslíte, budou se čeští zemědělci mít v Evropské unii lépe?*

Víte, jsme teprve na začátku, já ale myslím, že ano. Vezměte, že například již dnes je možné lépe zpeněžit jak mléko tak i maso mimo naší republiku. To dříve vůbec nešlo, naše mlékárny i masokombináty mají monopol a ceny si určují bez ohledu na nás. Také bude záležet na tom, jak dokážeme využít všech programů, které nejen pro zemědělce ale pro venkov vůbec EU připravuje. Myslím si, že by se ale měla zjednodušit zbytečná administrativa, která podávání žádostí doprovází.

- *Bliží se Vánoce a Nový rok, jaká jsou Vaše přání?*

Samozřejmě že si přeji aby nejen moje rodina, ale i všichni příbuzní byli zdraví a spokojeni. Totéž přeji i svým zaměstnancům a jejich rodinám. A aby v naší společnosti, a především u politiků, zavládla opět úcta a tolerance a u lidí zmizela závist.

Pane Bednariku, děkuji Vám za rozhovor a jménem našich čtenářů Vám i vaší rodině přeji aby se Vám ve vašem podnikání dařilo. Myslím, že jste příkladem toho jakou cestou by se naše zemědělství mělo ubírat.

jsm

Prosévání naoráných řádků pro následné sázení brambor

JAKÝ BYL FOTBALOVÝ PODZIM 2004

Naše mužstva si v podzimní části sezóny 2004-2005 vedla velmi dobře, což nejlépe dokladuje jejich postavení v konečných podzimních tabulkách. Jako vždy byla největší pozornost soustředěna na výkony našeho „A“ mužstva mužů, od kterého se čekalo, že bude pod taktovkou trenéra Viktora Bryndy a jeho asistenta Miroslava Větrovce bojovat v horní polovině přeboru okresu Klatovy. Úvod sezóny vyšel nade vše očekávání a náš mladý tým přivezl nečekané tři body ze hřiště Železné Rudy, velkého favorita celé soutěže. Pak sice přišla studená sprcha v podobě domácí prohry s Duklou Janovice, ale ta jako by mužstvo stmelila a to od té doby to šlo od vítězství k vítězství a dokonce se usadilo na nějakou dobu na čele průběžné tabulky. Pak sice přišly prohry v Nezamyslicích a v Nalžovských Horách, ale to se tak trochu čekalo, protože na tamních „hřištích“ se fotbal moc hrát nedá a nám takové hliněné, udusané plochy prostě nesvědčí. V závěru jsme pak čekali větší bodový zisk, ale bohužel uhráli jsme jen remízu v Bezděkově a v posledním utkání doma jsme se rozešli smírně i se slabými Velkými Hydčicemi. Tyto ztráty se pak samozřejmě odrazily na našem umístění, když jsme titul podzimního mistra museli přepustit hráčům Železné Rudy. Přesto naši hráči dosáhli výsledku, který před začátkem nikdo nečekal a je to pro všechny určitě milé překvapení.

„B“ mužstvo mužů mělo letos velké výkyvy a nejvíce mrzí spousta zbytečně ztracených bodů na domácím hřišti a to i přesto, že většinou hrálo posílené o hráče „A“ mužstva. Reputaci si náš rezervní tým vylepšil ve velmi sledovaném derby s Velkým Borem, když na jeho hřišti po velmi dobrém výkonu zvítězil a fanouškové ho vzali na milost. Věřme, že naše „béčko“ si ty lepší výkony schovalo na jaro a že současné nelichotivé postavení v tabulce je jen dočasné.

Velkou radost nám opět po většinu podzimu dělal náš dorost. I když se nevyvaroval již tradičních výpadků, dokázal, že naši mladí fotbalisté patří v krajské soutěži již po několik sezón mezi špičku a ukazují tak, že kvalitní dorostenecký fotbal se dá hrát i na tak malých vesnicích jako je ta naše. K největším úspěchům právě skončeného podzimu patří otočení zápasu v Domažlicích, kde náš tým prohrával již 0:3, ale dokázal ještě zvítězit 4:3. Podobný kousek se hochům povedl v domácím důležitém zápase ze Švihovem, kdy z 0:2 obrátili na 3:2. Velmi ceněné je vítězství v Holýšově a remíza v derby v Horažďovicích. Nesmíme ale zapomenout na husarský kousek, který naši dorostenci předvedli na úplný závěr, když doma doslova rozstříleli Částkov nevídaným poměrem 11:0. Třetí místo v půlce ročníku a zisk 22 bodů mluví za vše!

Žáci začali podzim pod novým trenérem Miroslavem Chaloupkou, kterému pomáhali Michal Jiřinec a Jaroslav Valach. Přes velké problémy s kádrem dokázali dát mužstvo dohromady a bylo brzy vidět, že s naším žákovským fotbalem se stále musí počítat. Některé zápasy určitě nevyšly podle představ trenérů, byly to hlavně nečekané ztráty na domácím hřišti, ale chlapci si to vše vynahradili vysokým vítězstvím v Nezamyslicích, kde doslova domácí žáčky deklasovali výsledkem 0:17 a pak dalšími bodovými zisky na hřištích svých soupeřů. Průběžné sedmé místo s minimální ztrátou na čelo není vůbec špatné a je to dobrá výchozí pozice pro jarní boje.

Velký pokrok udělali na podzim naši nejmenší – minižáci, kteří rychle zapomněli na loňskou, doslova katastrofickou sezónu a pod vedením zkušeného trenéra Václava Bělocha a nového asistenta Václava Duška ml. opět dělají všem nám, kteří se kolem fotbalu pohybujeme, hodně radosti. Po dlouhé době naši „prckové“ ví jak chutná vítězství a aby to nebylo málo, tak si ho zopakovali celkem 3x a to ještě několikrát k němu měli opravdu blízko. Mužstvo má velmi široký patnáctičlenný kádr a to se ještě nějaké posily připravují. I když na konci sezóny skoro polovina tohoto mužstva odejde do žáků, zbude tady dobrý základ pro vybudování nového týmu. Naším fotbalovým nadějším patří po podzimu krásné 7. místo s cílem jej na jaře ještě vylepšit!

vdu

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Jan Koza (jpk) Josef Smitka (jsm), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav), Ing. Rudolf Nejedlík (run)

Počet výtisků: 220. Neprodejně!